

Луста Х.О.,
студ. 4 курсу гр. ОА-10-Бск,
Українського державного університету
фінансів та міжнародної торгівлі.
Науковий керівник – Штик Ю.В.,
викладач кафедри бухгалтерського обліку та аудиту

ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

Сучасний етап реформування бухгалтерського обліку характеризується багатьма теоретичними і практичними проблемами, які необхідно вирішувати. Це радикально оновлена система на якісно новій, так би мовити, ідеології, в основу якої покладено концептуальні принципи міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності [4, с.6].

Дану тему досліджували професійні бухгалтери, науковці і навіть народні депутати. Найвідоміші з них: кандидат економічних наук та народний депутат України доцент І. Белоусова, президент Федерації професійних бухгалтерів і аудиторів в Україні С.Голов, народний депутат України – В. Литвин.

Метою наукової роботи є аналіз останніх змін в законодавчій базі з бухгалтерського обліку та дослідження процесу реформування бухгалтерського обліку в Україні.

Нинішні бухгалтери-професіонали активно працюють над втіленням принципів міжнародних стандартів фінансової звітності у свою практичну діяльність. Це дає змогу відобразити реальний фінансовий стан підприємства та забезпечити прозорість його роботи.

Можливо сьогодні той, хто прагне «модерну» в бухгалтерському обліку, замало робить для головного – формування інформаційного поля для прийняття виважених управлінських рішень, а занадто багато енергії витрачає на обґрунтування пропозицій щодо реорганізації Методологічної ради з бухгалтерського обліку, створення Національної системи підвищення кваліфікації бухгалтерів і, що найбільш визначально, окреслення статусу професійних бухгалтерських організацій при визнанні ними кваліфікаційного рівня нашого «професійного» бухгалтера [4,с.8].

Побудова нових відносин можлива тільки за допомогою бухгалтерського обліку, що забезпечить зовнішніх користувачів оперативною, доступною та достовірною інформацією. На сьогодні найважливішою умовою виходу з кризи як підприємств, так і держави в цілому є саме зосередження уваги на створенні всіх необхідних умов для впровадження в Україні Міжнародних стандартів фінансової звітності [1, с.3].

Після прийняття Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» протягом майже 10 років на законодавчому рівні не вирішене принципове питання: за якими стандартами працюють наші підприємства - національними чи міжнародними, і для яких підприємств які стандарти мають перевагу? І тільки зараз із набуттям чинності Закону України «Про акціонерні товариства» норма розкриття інформації з Міжнародних стандартів фінансової звітності поширилася на публічні акціонерні товариства.

Зміни, які внесено до вищезгаданого закону узагальнено в табл. 1.

Отже, євроінтеграційні процеси в Україні та розвиток міжнародного співробітництва потребують подальшого реформування системи бухгалтерського обліку й впровадження методології розкриття економічної інформації з міжнародних стандартів [1,с.4].

Порівняльна характеристика Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», що діяв на 25 березня 2009 року та на 22 грудня 2011 року

Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» на 25.03.2009 року	Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» на 22.12.2011 року
	З'явилося нове поняття «міжнародні стандарти фінансової звітності»(р. 1. ст. 1.)
3. Порядок ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в банках встановлюється Національним банком України відповідно до цього Закону та національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку. (р. II. ст. 6.)	3. Національні положення змінилися на міжнародні стандарти фінансової звітності. { Частина четверту статті 6 виключено на підставі Закону N 3614-VI (3614-17) від 07.07.2011 }(р. II. ст. 6.)
5. Підприємство самостійно: визначає облікову політику підприємства; (р. III. ст. 8.)	5. Підприємство самостійно: визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства; (р. III. ст. 8.)
5. Форми фінансової звітності банків і порядок їх заповнення встановлюються Національним банком України за погодженням з Державним комітетом статистики України. (р. IV. ст. 11)	5.Форми фінансової звітності банків встановлюються Національним банком України. (р. IV. ст. 11)
	Додано р. IV. ст. 12-1.
1. Термін подання фінансової звітності встановлюється Кабінетом Міністрів України. 4. Відкриті акціонерні товариства, підприємства — емітенти облігацій, банки, довірчі товариства, валютні та фондові біржі, інвестиційні фонди, інвестиційні компанії, кредитні спілки, інвестиційні фонди, страхові компанії та інші фінансові установи зобов'язані не пізніше 1 червня наступного за звітним року оприлюднювати річну фінансову звітність та консолідовану звітність шляхом публікації у періодичних виданнях або розповсюдження її у вигляді окремих друкованих видань. (р. IV. ст. 14.)	1.Термін подання фінансової звітності встановлюється Кабінетом Міністрів України (419-2000-п), а для банків - Національним банком України. 4. Публічні акціонерні товариства, підприємства - емітенти іпотечних облігацій, іпотечних сертифікатів, облігацій підприємств і сертифікатів фондів операцій з нерухомістю, а також професійні учасники фондового ринку, банки, страховики та інші фінансові установи зобов'язані не пізніше ніж до 30 квітня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом з аудиторським висновком шляхом розміщення на власній веб-сторінці з опублікуванням у періодичних або неперіодичних виданнях. {Статтю 14 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 4224-VI (4224-17) від 22.12.2011 }(р. IV. ст. 14.)

На нашу думку, Україна робить тільки перші кроки на шляху до реформування бухгалтерського обліку, але якщо буде продовжувати йти так само впевнено, незабаром зможе вийти на новий міжнародний рівень.

Література:

1. Белоусова І. Розвиток бухгалтерської професії як важливий чинник подолання економічної кризи в Україні//Бухгалтерський облік і аудит. - № 5. – 2009. – С. 3-6.
2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 40, ст.365) { Із змінами, внесеними згідно із Законами N 4224-VI (4224-17) від 22.12.2011 }

3. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. №996-XIV(зі змінами і доповненнями, внесеними Законами України від 11.04.2000 р. №1707-III, від 08.06.2000 р. №1807-III, від 22.06.2000 р. №1829-III, від 09.02.2006 р. №3422-IV)(В редакції станом на 25.03.2009 р.)

4. Кіндрацька Л. Бухгалтерська професія в Україні: реальність і перспективи//Бухгалтерський облік і аудит. - № 11. – 2009. – С. 6-9.

Мартиняк О.І.,
студ. гр. ОА-31,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Лемішовська О.С.,
асистент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ТА ПОДАТКОВОМУ ОБЛІКУ

Згідно з Податковим кодексом України (далі - ПКУ), амортизація – це систематичний розподіл вартості основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів, що амортизується, протягом строку їх корисного використання (експлуатації) [1].

На сьогодні амортизація основних засобів у податковому обліку нараховується згідно методів, які застосовуються у бухгалтерському обліку до об'єктів основних засобів та які описані в пп. 145.1.5, 145.1.6, 145.1.9 ПКУ [1] і в яких уточнено, що «нарахування амортизації в цілях оподаткування здійснюється підприємством за методом, визначеним наказом про облікову політику з метою складання фінансової звітності, та може переглядатися в разі зміни очікуваного способу отримання економічних вигод від його використання» [2]. Такими методами є: прямолінійний метод, метод зменшення залишкової вартості, метод прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивний метод і виробничий метод. Відповідно вже податковий метод нарахування амортизації, який діяв за Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств» у редакції від 22.05.97 р. № 283/97-ВР, згідно змін, унесеним до П(с)БО 7 [3] наказом Мінфіну від 18.03.11 р. № 372, утратив свою дію. Загалом при виборі методів нарахування амортизації варто виходити з таких двох критеріїв, як принцип обачності та очікуваний спосіб отримання економічних вигод від використання об'єктів. Найбільше принципу обачності підходить метод зменшення залишкової вартості, який дає найбільшу суму амортизації в перші роки експлуатації об'єкта. За ним слідує метод прискореного зменшення залишкової вартості та кумулятивний. За рівномірного випуску продукції показники виробничого методу наближаються до прямолінійного. На практиці переважно нехтують другим критерієм - очікуваним способом отримання економічних вигод від використання об'єктів [4, с.53].

Ще до внесення змін, період нарахування амортизації в податковому обліку був щоквартальний, а у бухгалтерському – щомісячний; період, з якого починається нарахування амортизації в податковому обліку починався з кварталу, наступного за кварталом придбання об'єкта, а в бухгалтерському - з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт став придатним для корисного використання, а, з відміною податкового методу, цих розбіжностей між податковим та бухгалтерським обліком при нарахуванні амортизації основних засобів немає, тепер все відбувається так, як було в бухгалтерському обліку.

Отже, до всього вищесказаного можна зробити висновок, що наближення податкового обліку до бухгалтерського є зручним, це спрощує роботу бухгалтерів, зменшує витрати на ведення обліку і складання звітності.